

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/187/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314200005
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5314200005.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu v právnej veci žalobkyne - Mgr. U. G., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom F. XX, XXX XX K., zastúpená právne - JUDr. Miroslav Korch, advokát, so sídlom M. XXXX/XX, XXX XX B., P. O. Box 104, proti žalovanému - Lesné spoločenstvo Kysučné, spol. s.r.o., so sídlom 023 56 Makov 121, IČO: 36 005 843, v zastúpení právne - Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík, s. r. o., so sídlom Potočná 2835/1 A, 022 01 Čadca, IČO: 36 866 849, o zaplatenie 1.660 eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 7C/245/2014-117 zo dňa 1.12.2016 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e v celom rozsahu rozsudok súdu prvej inštancie.

Žalovaný m á voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvej inštancie (ďalej iba „okresný súd“) napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa dňa 3.1.2014 domáhala žalobkyňa voči žalovanému zaplatenia sumy 1.660 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 1.1.2011 do zaplatenia titulom bezdôvodného obohatenia (§ 451 O.z.) za užívanie pozemkov (spoluvlastníckeho podielu žalobkyne) v období od 1.1.2010 do 31.12.2010, zapísaných na LV č. XXXX pre k.ú. U.. Žalovanému súd priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Za dôvodnú vyhodnotil súd žalovaným vznesenú námietku premlčania voči v žalobe uplatnenému nároku, konštatoval aj nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne v spore.

3. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že žalobkyňa bola vedená ako podielová spoluvlastníčka (v podiele 100000/10500000) pozemkov zapísaných na LV č. XXXX pre k.ú. U., titulom darovacej zmluvy s povolením vkladu pod č. V 1901/2000 zo dňa 13.11.2000. Žalobkyňa dohodou uzatvorenou (odkaz súdu na listinný dôkaz nachádzajúci sa na č.l. 85 spisu) s otcom (L. G.) od uvádzanej darovacej zmluvy platne odstúpila.

4. Súd neuznal argumentáciu žalobkyne (jej právneho zástupcu), že podľa dojednania v dohode o odstúpení od zmluvy, úžitky z nehnuteľností ku dňu odstúpenia 20.6.2013 patria žalobkyni, nadväzne, že by mala byť aktívne vecne legitimovaná v spore. Podľa názoru okresného súdu v zmysle § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa zmluva od začiatku zrušuje v rozsahu všetkých práv a povinností, tak na strane žalobkyne nemôžu existovať obsahové náležitosti vlastníckeho práva podľa § 123 Občianskeho zákonníka. Dohoda o odstúpení od darovacej zmluvy je právny vzťah medzi darcom a obdarovaným (otec a dcéra v súdenom prípade), nemôže zaväzovať tretí subjekt, v tomto prípade žalovaného. Podľa

gramatického výkladu slovo „inak“ uvedené v ust. § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa vzťahuje k časovému momentu odstúpenia od zmluvy a nie na obsahové náležitosti vlastníckeho práva vymedzené v § 123 Občianskeho zákonníka. Momentom zrušenia zmluvy sa vlastníkom stal opäťovne otec žalobkyne L. G. s právom vec držať, užívať, požívať jej plody a úžitky a nakladať s nimi. Pre prípad plnenia zo strany žalovaného, môžu sa zmluvné strany medzi sebou dohodnúť na spôsobe vyporiadania a vyporiadať sa ako pri bezdôvodnom obohatení, teda toto nevylučuje, aby vlastník nehnuteľností L. G. dal svojej dcére úžitky za sporné obdobie. Žalobkyni nesvedčí vlastnícky vzťah k sporným spoluvlastníckym podielom za rok 2010, nevzniklo jej preto ani právo na úžitky z predchádzajúceho vlastníckeho vzťahu.

5. Žalobou uplatnený nárok titulom bezdôvodného obohatenia je podľa názoru okresného súdu premlčaný s poukazom na § 107 Občianskeho zákonníka, námietka premlčania vznesená žalovaným voči žalovanému nároku je tak opodstatnená. Súd dodal, že mu je známe z úradnej činnosti, že žalobkyňa vedie na súde niekoľkoročné súdne spory so žalovaným (prebiehajúce od roku 2001), v ktorých žiada vydať bezdôvodné obohatenie za jednotlivé roky (za užívanie jej podielov za ten-ktorý kalendárny rok), z týchto konaní má vedomosť o tom, kto sa na jej úkor mal obohatiť, že ide o žalovaného a kedy k tomuto obohateniu malo dôjsť. Prvýkrát to mohla zistiť vtedy, keď jej žalovaný nevyplatil nájomné za užívanie spoluvlastníckeho podielu, hoci toto plnenie ostatným spoluvlastníkom vyplatil. Žalobkyňa a jej právny zástupca podávajú opakovane na súd žalobu na nevyplatenie užívaných podielov za ten-ktorý kalendárny rok. Počiatok plynutia subjektívnej, objektívnej premlčacej lehoty je u žalobkyne totožný.

6. Žalobkyňa žiadala priznať aj úroky z omeškania od 1.1.2011. Od tohto okamihu vedela o výške náhrady za spoluvlastnícky podiel, ktorý jej mal byť vyplatený do konca roku 2010 a vedela kedy sa dostal žalovaný do omeškania. Dňom výplaty je dátum 31.12.2010, tým je zároveň ustálené, že prvýkrát nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za rok 2010 si mohla žalobkyňa uplatniť 1.1.2011. V tento časový moment jej bola známa aj osoba žalovaného, ktorého označuje za osobu zodpovednú za bezdôvodné obohatenie, bolo jej známe, že ostatným spoluvlastníkom nájomné bolo vyplatené tak ako každoročne a jej vyplatené nebolo. Žalobkyňa tak mohla podať žalobu na súd najneskôr dňa 1.1.2014, nakoľko však tento deň pripadol na sviatok, posledným dňom na podanie žaloby na súd bol v zmysle § 122 ods. 3 Občianskeho zákonníka najbližší nasledujúci pracovný deň, t.j. 2.1.2014 (štvrtok). Žaloba bola doručená súdu až dňa 3.1.2014, stalo sa tak po uplynutí objektívnej trojročnej premlčacej lehoty. Splnenie podmienok pre aplikovateľnosť objektívnej 10 ročnej premlčacej lehoty súd vylúčil z dôvodu, že u žalovaného sa nejedná o úmyselné bezdôvodné obohatenie, keďže na Okresnom súde v Čadci od roku 2001 je vedený spor (č.k. 6C/648/2001) právoplatne neskončený o vlastníctvo dotknutých nehnuteľností. Pokiaľ nebolo preukázané vlastnícke právo žalobkyne k podielom, respektíve jej právo bolo sporné, nebol žalovaný povinný vyplácať jej finančné prostriedky za užívané podiely.

7. Žalobkyňa mala vedomosť o výške výplaty, z výpisu z účtu jej otca L. G. zo dňa 31.12.2010 je zrejmé v akej výške bola jemu vyplatená náhrada, z čoho aj žalobkyňa odvodzovala výšku bezdôvodného obohatenia ktorú uplatňovala v tomto spore. Subjektívna premlčacia lehota začala plynúť dňa 1.1.2011, uplynula dňa 1.1.2013, keďže tento deň pripadol na sviatok, posledným dňom subjektívnej premlčacej lehoty v zmysle § 122 ods. 3 Občianskeho zákonníka je najbližší nasledujúci pracovný deň, t.j. 2.1.2013. Pokiaľ si nárok uplatnila u súdu až 3.1.2014, bolo tomu tak po uplynutí nielen subjektívnej ale aj objektívnej premlčacej lehoty.

8. Proti rozsudku podala odvolanie žalobkyňa, označila rozsudok súdu za arbitrárny, nepresvedčivý, nepreskúmateľný, spočívajúci na nesprávnom právnom posúdení veci. Domáhala sa zrušenia rozhodnutia, žiadala vrátiť vec okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Odvolateľka poukazuje na závery NS SR prijaté v rozhodnutí č.k. 6Cdo/157/2014 zo dňa 29.3.2016 (nachádza sa aj v spise) v spore 6C/648/2001, ktoré nie je právoplatne skončené, nie však jej vinou od roku 2001. NS SR v uvádzanom rozhodnutí konštatoval nesprávnosť záverov odvolacieho súdu o absolútnej neplatnosti darovacích zmlúv pokiaľ tento svoj záver vyvodil z toho, že žalobcovia nepredložili, resp. neoznčili iné dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia o tom, že žalovaný v rade 1/ previedol na žalované 2/ a 3/ viac práv, než sám mal. Vzhľadom na dĺžku trvania sporu NS SR hodnotil postup odvolacieho súdu za neefektívny (odvolací súd 5x zrušil rozsudok OS, hoc už v poradí prvý mal byť ako vecne správny potvrdený), keď nepovažoval za potrebné zaujať bližšie stanovisko k otázke naliehavého právneho záujmu na určovacej žalobe.

10. Odvolateľka zdôraznila, že po celý čas bola zapísaná ako vlastníčka na liste vlastníctva, nevidí dôvod, prečo sa nerešpektuje ustanovenie § 70 katastrálneho zákona, hodnovernosť a závažnosť údajov katastra, ak túto skutočnosť nikto nevyvrátil a NS SR zrozumiteľne a jasne vysvetlil svoj právny názor na konanie o ktorom má súd aj v aktuálne súdnej veci vedomosť.

11. Príkazným listom zo dňa 19.12.2001 (predložený do spisu) adresovaným účtovníčke žalovaný zakazuje vyplácať nájomné jej (odvolateľke, žalobkyni), čo preukazuje podľa odvolateľky úmyselné konanie žalovaného. Preto záver o naplnení podmienok pre aplikáciu 10 ročnej objektívnej premičacej doby je opodstatnený. Bankový výpis z účtu L. G. ona nemala k dispozícii v čase podania žaloby, až podaním zo dňa 7.4.2014 (tak ako aj v iných konaniach, napr. vo veci 4C/118/2007) predložili súdu iba čestné vyhlásenie L. G. zo dňa 7.3.2014 s úradne overeným podpisom, s výslovným súhlasom majiteľa účtu. Konštatácia, že za začiatok plynutia subjektívnej lehoty je potrebné považovať deň vyhotovenia bankového výpisu by nemohla obstať ani u L. G., nakoľko aj on sa o pohyboch na svojom účte za mesiac 12/2010 mohol dozvedieť až samotným prevzatím bankového výpisu. Aj účtovná uzávierka žalovaného za rok 2010 bola príslušnému daňovému úradu predložená 29.3.2011. Odvolateľka poukazuje aj na to, že bola dlhodobo v diplomatických službách, so žalovaným v žiadnom kontakte nebola a ak námietku premičania žalovaný vznáša, je jeho povinnosťou konkrétne preukázať, kedy sa skutočne dozvedela o vyplácaní nájomného ostatným podielovým spoluvlastníkom.

12. Odvolateľka považuje za nesprávny konštatovaný záver súdu o nedostatku jej aktívnej vecnej legitímácie v spore. Súd sa absolútne nezaoberal jej dobromyseľnosťou. Žalobu podávala ako vlastníčka (prípadne oprávnená držiteľka), jej vlastnícke právo za dané obdobie bolo zákonným spôsobom riadne zapísané v katastri nehnuteľnosti. Dohoda o odstúpení od darovacej zmluvy (tvrdí, že právne perfektná) bola predložená príslušnému orgánu na vykonanie záznamu do katastra nehnuteľnosti. Do momentu odstúpenia od darovacej zmluvy zo dňa 12.9.2000 nakladala s predmetom daru v dobrej viere ako vlastník, svedčil jej nielen nadobúdací titul (platná nezrušená darovacia zmluva), ale aj zápis vlastníctva v katastri nehnuteľnosti. Svedčila jej dobromyseľnosť, bola oprávnenou držiteľkou, preto nemá zákonnú povinnosť podľa § 458 ods. 1 O.z. vydávať úžitky z predmetu daru, v konečnom dôsledku, na neexistencii takejto povinnosti sa dohodli aj v dohode o odstúpení od darovacej zmluvy (výslovne v jej článku I ods. 2 posledná veta). Predmet sporu nespočíva v skutkovom vymedzení podľa § 457 O.z., ale podľa § 451 O.z.. Dožaduje sa toho, čo jej patrí titulom vlastníctva, dokonca nie je vylúčené (keďže stačí oprávnená držba), že nadobudla postavenie vlastníka k predmetu sporu už aj na základe samotného vydržania (§ 134 O.z.). Na podporu svojho odvolania odkazuje žalobkyňa aj na vecné závery rozhodnutí Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 29Cdo/3606/2009 zo dňa 2.4.2010, sp. zn. 28Cdo/3748/2014 zo dňa 28.4.2015, sp. zn. 22Cdo/437/2009 zo dňa 27.10.2011 prijaté podľa nej v analogických sporoch.

13. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne žiada potvrdenie rozsudku pre vecnú správnosť. Poukazuje na to, že žalobkyňa ako obdarovaná uzatvorila s otcom L. G. ako darcom darovaciu zmluvu zavkladovanú pod V 1901/2000. O platnosti darovacej zmluvy rozhodol až Najvyšší súd SR. Od platnej darovacej zmluvy, dohodou zo dňa 20.6.2013 žalobkyňa platne odstúpila, tým došlo k zrušeniu darovacej zmluvy od začiatku, teda ku dňu 19.9.2000, treba k nej pristupovať ako keby neexistovala, nemôže predstavovať podklad, na ktorého základe sa žalobkyňa môže domáhať práva na vydanie bezdôvodného obohatenia od neho za obdobie od 1.1.2010 do 31.12.2010, nakoľko v tom čase vlastníčkou nehnuteľností nebola. Je tak zrejmé, že nemá v konaní aktívnu vecnú legitímáciu pre vydanie bezdôvodného obohatenia za obdobie od 1.1.2010 do 31.12.2010. Zmluva sa ako celok ruší od začiatku, bez akejkoľvek zákonnej či zmluvnej výnimky, hľadí sa na ňu, ako keby neexistovala od počiatku. Odstúpením od zmluvy zanikol samotný titul nadobudnutia (darovacia zmluva), je tak vylúčené, aby si žalobkyňa ponechala akékoľvek plody a úžitky na základe takejto zaniknutej zmluvy. Z dôvodu zrušenia darovacej zmluvy od začiatku sa stal ku dňu jej uzavretia (19.9.2000) vlastníkom nehnuteľnosti otec žalobkyne L. G.. Po platnom odstúpení od darovacej zmluvy nesvedčí žalobkyni aktívna vecná legitímácia v spore o vymáhanie úžitkov za obdobie od 1.1.2000 do 31.10.2000 titulom bezdôvodného obohatenia. Judikatúra o bezdôvodnom obohatení uvádzaná žalobkyňou v odvolaní nachádza svoj význam práve v jej vzťahu k L. G. v prípade jej úmyslu domáhať sa bezdôvodného obohatenia voči nemu. Uzatvorenie dohody o odstúpení od darovacej zmluvy s L. G., bolo vlastné rozhodnutie žalobkyne, na ktoré on (žalovaný) nemal žiaden vplyv. Žalobkyňa si musela byť vedomá následkov svojho konania a niesť za to i patričnú zodpovednosť v súlade so starorímskou zásadou *vigilantibus leges sunt scriptae* (zákony sú napísané pre bdelych). Podľa názoru žalovaného správne argumentuje súd v rozsudku,

že slovo „inak“ uvedené v § 48 O.z. podľa gramatického výkladu sa vzťahuje k časovému momentu odstúpenia od zmluvy. Momentom zrušenia zmluvy sa vlastníkom stal opätovne otec žalobkyne L. G. s právom vec držať, užívať, požívať jej plody a úžitky a nakladať s nimi.

14. Žalovaný zotrval na názore o premlčaní nároku žalobkyne. Totožne ako súd prvej inštancie argumentuje v otázke posudzovania subjektívnej premlčacej doby.

15. Záverom zhrnul, že žalobkyni nemožno priznať právnu ochranu, ktorej sa podanou žalobou domáha. Rozhodnutie súdu vydané v predmetnej veci je v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou, spravodlivé, jeho odôvodnenie je dostatočne presvedčivé.

16. Žalobkyňa v písomnej reakcii na predchádzajúce vyjadrenie žalovaného žiada, aby aj žalovaný pravdivo zadefinoval na základe akého právneho titulu si dovoľuje užívať cudzí spoluvlastnícky podiel a neposkytnúť za jeho užívanie vlastníkovi (jej) žiadnu primeranú náhradu. Ona v podanej žalobe si riadne svoj nárok vymedzila, domáha sa peňažného plnenia voči žalovanému. Poukazuje na odvolacie argumenty uvedené v odvolaní, napokon je aj spoluvlastníčkou spoločných nehnuteľností, zároveň členkou združenia spoluvlastníkov Lesa Kysučné. Teda ak na jednej strane pravdivo opíše rozhodujúce skutočnosti (vychádzajú zo samotných údajov žalovaného) a na druhej strane jej žalovaný vytýka, že nevie na akom právnom základe si uplatňuje svoj nárok, tak potom je nepochopiteľné, prečo nevytvoril okresný súd priestor pre ustálenie tejto významnej skutočnosti, ak ju za takú významnú považuje.

17. V otázke údajného premlčania nároku žalobkyňa nevidí dôvod osobitne reagovať, na nesprávnosť záverov súdu prvej inštancie poukázala už v odvolaní. Vytýkala súdu, že sa absolútne nezaoberal jej dobromyseľnosťou. Ona bola do doby odstúpenia od darovacej zmluvy dobromyseľná, zákonnú ani zmluvnú povinnosť vracať úžitky z nehnuteľností nemá. Úžitky jej naďalej (podľa dohody o odstúpení od darovacej zmluvy) patria, tie začala vymáhať od toho, kto si ich prisvojil. Zotrvala na tom, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

18. Žalovaný v písomnej reakcii na predchádzajúce písomné vyjadrenie žalobkyne označuje žalobu žalobkyne za zmätočnú, chaotickú, na jej základe sa nedá určiť, čoho sa vlastne domáha, žalobkyňa zjavne ani sama to nevie. Nevie čo má byť predmetom ochrany, predmet sporu zadefinovať nevie. Nie je namieste, aby namiesto žalobkyne zadefinoval súd o čo jej ide, pretože by porušil princíp kontradiktórnosti a rovnosti zbraní. Suploval by žalobkyňu v hľadaní predmetu sporu, čo nemožno považovať za spravodlivé. K neexistencii aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne sa vyjadroval dostatočne v predchádzajúcom podaní. Napokon k záveru o neexistencii aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne v spore dospeli súdy opakovane vo viacerých konaniach vedených medzi žalobkyňou a ním (žalovaným) ktorých predmetom je finančné plnenie, len za iné roky. Žalovaný odkazuje na závery rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/141/2016 zo dňa 29.11.2016, 9Co/350/2016 zo dňa 8.12.2016.

19. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej „CSP“), po zistení že odvolanie podala na to oprávnená strana sporu, v zákonom stanovenej lehote, proti rozhodnutiu, ktorému je odvolanie prípustné, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania, procesným postupom podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP pre vecnú správnosť.

20. Krajský súd odvolaniu žalobkyne vyhovieť nemohol.

21. Okresný súd v dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol z akých skutkových tvrdení vychádzal, výsledky ktorých vykonaných dôkazov považoval za prioritné, vyargumentoval prečo, z akých dôvodov žalobe nebolo možné vyhovieť. Podľa názoru odvolacieho súdu písomné odôvodnenie rozhodnutia po obsahovej stránke spĺňa požiadavky vyžadované v § 220 ods. 2 CSP a svojim obsahom garantuje právo účastníkov na spravodlivý proces.

22. Žalobkyňa doručenu žalobou súdu 3.1.2014 sa domáha voči žalovanému peňažného plnenia vo výške 1.660 eur s 9% ročným úrokom z omeškania od 1.1.2011 do zaplatenia za užívanie pozemkov (jej spoluvlastníckeho podielu žalovaným v období od 1.1.2010 do 31.12.2010 bez nájomnej zmluvy), tvrdiac, že žalovaný ignoruje jej vlastnícke právo (v roku 2010 jej patril spoluvlastnícky podiel vo výške 100000/10500000 -in k celku, zapísané aj na LV XXXX v kat. úz. U. z 30.12.2010). Podľa názoru

odvolacieho súdu v žalobe vymedzila žalobkyňa svoj nárok dostatočne jasne, zadefinovala na akom skutkovom a právnom základe sa voči žalovanému domáha peňažného plnenia.

23. Na LV č. XXXX zo dňa 30.12.2010 (žalobkyňa doložila k žalobe pre účely súdneho konania, nachádza sa aj na č.l. 82 spisu) ku dňu 30.12.2010 bola žalobkyňa nepochybne zapísaná ku tvrdeným podielom v konkrétne uvedených pozemkoch ako podielová spoluvlastníčka titulom darovacej zmluvy, uzavretej medzi ňou a jej otcom L. G., zavkladovanej pod V 1901/2000 zo dňa 13.11.2000. Žalobkyňa U. G. a L. G. dohodou uzavretou dňa 20.6.2013 odstúpili od darovacej zmluvy s účinkami ex tunc, dojednali zároveň, že úžitky z nehnuteľnosti ku dňu odstúpenia od zmluvy patria žalobkyňi U. G..

24. Nie je sporné, že nehnuteľnosti vo vlastníckom podiele svedčiace žalobkyňi ku dňu 31.12.2010 za ktoré požaduje od žalovaného peňažné plnenie, užíval žalovaný bez nájomnej zmluvy a za užívanie v období od 1.1.2010 do 31.12.2010 nič žalobkyňa neuhradil.

25. Správne uzavrel okresný súd, že v žalobe uplatnený peňažný nárok má svoj základ v ustanovení § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, teda v súdnej veci ide o nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia.

26. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho úkonu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

27. Nositeľom oprávnenia na vydanie bezdôvodného obohatenia je ten, na úkor ktorého bol získaný, povinným na vydanie bezdôvodného obohatenia je ten, kto na úkor iného bezdôvodné obohatenie získal. Nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia žalobkyňi voči žalovanému by vznikol v prípade, ak by od darovacej zmluvy jej účastníci neodstúpili, v dohode o odstúpení jej účastníci dokonca vymedzili zánik darovacej zmluvy ex tunc, t.j. úplne od začiatku, tým zanikli aj vlastnícke oprávnenia žalobkyne vymedzené v § 123 Občianskeho zákonníka, t.j. predmet svojho vlastníctva užívať, držať, požívať úžitky z vecí, nakladať s vecou. V dôsledku zániku týchto oprávnení žalovaný nemohol na úkor žalobkyne užívaním dotknutých nehnuteľností (podielov) získať bezdôvodné obohatenie, toto mohol získať iba na úkor L. G., u ktorého v dôsledku odstúpenia od darovacej zmluvy sa obnovil pôvodný vlastnícky vzťah, resp. jeho vlastnícke oprávnenia k predmetným podielom aj za obdobie od 1.1.2010 od 31.12.2010. Žalobkyňa preto v riešenom právnom vzťahu nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia nie je, t.j. nie je aktívne vecne legitimovanou osobou v spore. Vecnou legitimáciou sa rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, v rámci ktorého jeden z účastníkov je nositeľom oprávnenia (aktívne legitimovaný) a druhý účastník je nositeľom právnej povinnosti - pasívne legitimovaný. Jednoznačne je preukázané, že vo veci uplatneného nároku absentuje medzi žalobkyňou a žalovaným základný hmotnoprávny vzťah z ktorého by bolo možné vyvodiť oprávnenie žalobkyne za žalované obdobie domáhať sa voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia.

28. Pokiaľ žalobkyňa argumentuje, že podľa dojednania v dohode o odstúpení od darovacej zmluvy jej bolo zachované právo na úžitky z predmetu daru aj po odstúpení od zmluvy, uvedené právo plynie z právneho vzťahu medzi žalobkyňou a jej otcom. Uvedenou klauzulou založené právo v dohode o odstúpení od darovacej zmluvy je voči žalovanému bez právneho účinku.

29. Z týchto dôvodov aj odvolací súd v zhode s názorom okresného súdu konštatuje nedostatok aktívnej vecnej legitimácie žalobkyne v spore. Tento zásadný, jediný záver je postačujúci pre zamietnutie žaloby bez toho, aby bolo nutné sa zaoberať otázkou premlčania nároku, premlčania práva. Vzhľadom na uvedené, otázky premlčania nároku, plynutia premlčacej lehoty (objektívnej, subjektívnej) sú v konkrétnej súdnej veci bez právneho významu.

30. Správne premietol okresný súd princíp úspechu/neúspechu účastníkov v spore aj do rozhodovania o trovách (nároku na ich náhradu) prvoinštančného konania.

31. Podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP odvolací súd priznal žalovanému (úspešný v odvolacom konaní) voči žalobkyňi (neúspešná v odvolacom konaní) nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Dodáva, že podľa § 262 ods. 2 CSP o výške trov konania rozhodne súd prvej

inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

32. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody), čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia uznesenia v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa § 429 ods. 1 CSP neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.